

מה ביקש בנו של דויד לוי מסגן ראש הממשלה ומדוע דאג העיתונאי גדעון סאמט

הבחירות הקודמות הוא העדיף להיבחר כמועמד התנועה לש, ומסיבה זו הוא לא נכלל ברשימת מפ"ם לכנסת. עתה פנו אליו חבריו והציעו למנהל חברת קרתא הירושלמית, שיותר על תפקיד שר פוטנציאלי ויתמודד על כהונת ח"כ.

■ במשך השבת שחלפה, חנש הפירסומאי דויד ארמון שלושה כובעים לראשו. ביום רביעי הוא נבחר לממלא מקום יושב ראש רשות השידור. בצהרי יום-שישי טילפן אליו עורך-הדין **מייכה ינון**, יושב-הראש החדש ומינה אותו הן למנכ"ל רשות השידור והן ליושב-ראש הרשות, עד למוצאי-שבת. ינון, שהוא חובש כיפה, לא יכול להאזין לשידורים בשבת. המנכ"ל החדש **אירי סורת** ייכנס לתפקידו רק השבוע, וינון מילא למעשה את מקומו, אך הוא מנוע מלעשות זאת במשך השבת. ארמון קיבל כסיפוק את המינוי, אך ציין בחיור: "יצאתי מבית דתי כדי להיחפר לגוי של שבת בטלוויזיה."

■ **אביטל מוסקטו**, המנהל האמנותי של פסטיבל-ישראל מביט כבר קדימה. הוא מתכנן לשנת 1988, שנת ה-40 למדינה, אורטוריה באורך מלא על דויד בן-גוריון.

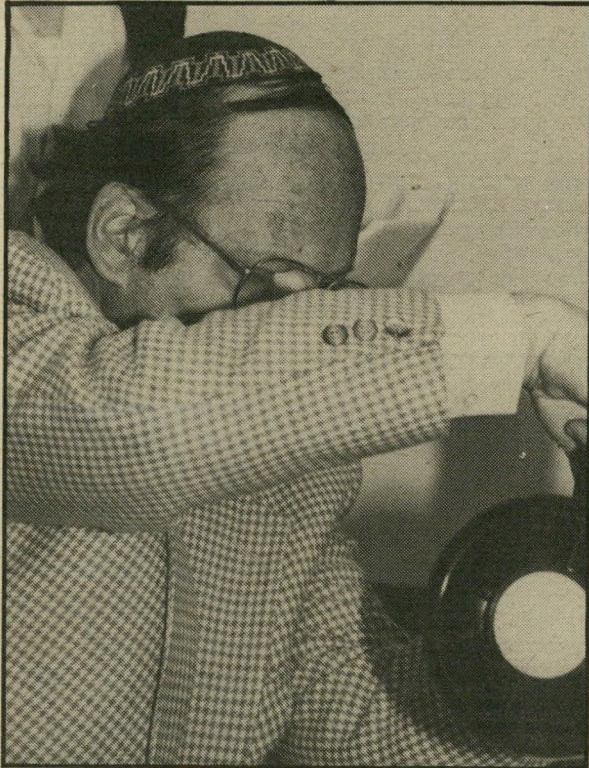
פרס ויצחק נבון ביתר דאגה מאשר כתב הארץ. גידעון סאמט. כבוקר התפרסם המאמר שלו, שבו ניבא כי נבון לא יתמודד, וניתח את הסיבות לכך. אחרי הופעת הגיליון נפוצו לפתע שמועות, כי נבון החליט להתמודד, וסאמט פיזר. רק כערב נרגע, כאשר נודע כי נבון אכן החליט סופית שלא להיאבק.

■ כמיפגת העבודה הגיעו למסקנה שהאות א' מסוכנת לחברים. הסיבה — חמישה ששם מישפחתם מתחיל באות זו, עלולים שלא לעבור את מחסום ה-60 האחוזים הנדרשים מהם במרכז, כדי להיות חברים בכנסת ה-11. החמישה הם **תמר אשל**, **ז'ק אמיר**, **שושנה ארבל** ו**אלמוזלינו**, **עדי אמוראי** ו**אבא אבן**.

■ בכנין המפלגה מתלוצצים שאם אבן לא יעבור את המחסום, יפחת מיספר האישים שפרס הציע להם את תיקי-החוץ מחמישה לארבעה.

■ ח"כ העבודה **אליהו שפייר** זוכה בהערכה רבה. אמר עליו אחד מיריביו: "המניות שלו עלו. הוא יהיה שר ולא סגן-שר, כי סגן-שר חייב להיות ח"כ."

■ חבר מפ"ם **אליעזר רונן** ניצב שוב בפני אותה בעיה. ערב

מייכה ינון איש המפד"ל, היושב-ראש החדש של הוועד המנהל של רשות השידור, מוזג לעצמו מים מקנקן שהיה מונח על שולחנו, בישיבת-המליאה החגיגית של רשות השידור, שהתקיימה בבניין כלל בירושלים ביום הרביעי.

■ שיחת-טלפון מרגשת קיר כל סגן ראש-הממשלה דויד לוי לאולפן מוקד. לפני תחילת הראיון עימו ביום הרביעי. היה זה בנו **שימעיאל**, המשרת בלי-בנו. הוא אמר לשרה-בנוי והשיכון: "אבא אתה חייב להתמודד. כי רק אתה תוכל להוציא אותנו מפה!"

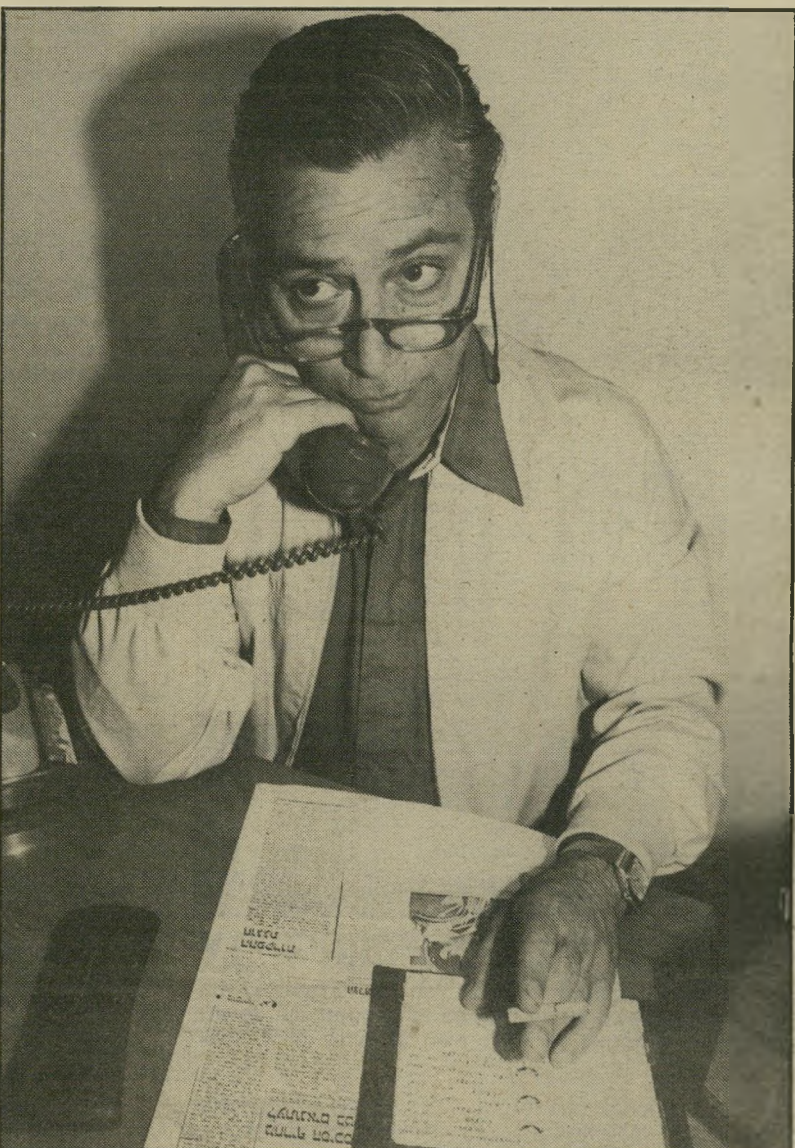
■ נשיא המדינה **חיים הררי** צווג רגיש לשרי-מולדת. בכי-קורו בכריטיניה הוא התקבל על-ידי נציגי הקהילה היהודית בשירת-מקהלה של ילדים ששרו שירי מולדת. הרצוג העביר מתק למארגן **שלמה קמחי** והסביר שהוא כבר אינו זקוק לציונות מסוג זה. להפתעת האורחים הופסקה מיד שירת המקהלה.

■ **אופירה**, אשת הנשיא הקודם **יצחק נבון**, מתכתבת עם המלכה **אליזבת**. כאשר ביקרו היא ובעלה בלונדון, הן היו אמורות לדבר ביניהן שתי רקות. הכימיה שנוצרה ביניהן גרמה להארכת השיחה לרבע שעה. כעבור זמן, כשאופירה נסעה לביקור פרטי ללונדון, היא שוב נפגשה עם המלכה והפעם לשיחה ארוכה של שעה וחצי. הידידות שנקשרה ביניהן היתה כה עמוקה, שהן ממשיכות בחליפת-מיכתבים.

■ איש לא עקב אחרי "ההתמודדות" בין **שימעיאל**

זבולון המר שר-החינוך והתרבות בא לישיבת מליאת הרשות משום היותו השר הממונה. כאשר הבחין שמצלמים אותו, ביקש שהות קצרה כדי ליישר את שערותיו. המר היה זה שפעל לכך שינון, ידידו במפד"ל, ימונה לתפקיד.

טוביה סער מנהל הטלוויזיה ניצל רגע של פנאי בישיבה לשיחת טלפון. הדף היה פתוח באות מ' והופיעו בו מיספרי הטלפון של שימעיאל מרס, אורי מורט, דן פתיה, מני פאר, צביקה פיק, אברהם (משנל) דשא ואהרון פאפו.